

Bilag 12.

BRUGSFORENINGEN HB

Den 16. februar 1966.

Brugsforeningen HB tillader sig herved at fremkomme med følgende bemærkninger vedrørende beværterloven i anledning af det af handelsministeren den 6. oktober f. å. fremsatte ændringsforslag.

Vi må stærkt beklage, at ministerens forslag alene tager sigte på at gennemføre uvæsentlige formalitetsændringer.

På mange andre erhvervsområder er påtænkt reformer i den hensigt at styrke den frie konkurrence og at forenkle administrationen. Lovforslag er i visse tilfælde allerede fremsat og i andre tilfælde bebudet. Beværterloven er i forslaget ikke forenklet — tværtimod. Bevillingssystemet er bevaret, og gennem de i 1963 gennemførte bestemmelser er reglerne blevet gjort yderligere restriktive.

Begrundelsen for bevillingssystemet er vel oprindeligt et ønske om at opnå offentlig kontrol med alkoholudskænkningen og derved imødekomme bl. a. visse afholdssynspunkter. I denne henseende er systemet fuldkommen forfejlet. Hverken beværterlovens påbud eller bevillingssystemet hindrer umådeholden udskænkning af alkoholdrikke på offentligt tilgængelige beværtninger. Den offentlige regulering af befolkningens alkoholforbrug sker i praksis alene gennem afgiftspolitikken.

At opnå tilladelse til at udøve beværtning er i dag under bevillingssystemet en nådesakt. Selv om begunstigelsesprocessen i et vist omfang er reguleret i loven, giver systemet anledning til en omfattende myndighedsudøvelse og et meget vidt myndighedsskøn med deraf følgende mulighed for vilkårlighed.

Vi vil gerne konkret belyse dette ved at skildre det myndighedsmaskineri, der sættes i gang, når f. eks. HB ønsker at oprette et mindre cafeteria i en såkaldt Comusbutik. Denne butikstype har normalt et salgsareal

på 1200-1600 m², hvor der forhandles såvel fødevarer som forskellige udvalgsvarer, (redskaber, manufaktur, varige forbrugsgoder m. v.). I cafeteriet ønskes forhandling af kaffe, the, kager, smørrebrød, alkoholfri drikke og stærkt øl.

Inden projekteringen af butikken påbegyndes og inden andragende om beværterbevilling indsendes, nødvendiggør visse bestemmelser i beværterloven en særlig forhåndsundersøgelse. I hovedstadsområdet og købstæderne fastsætter kommunale vedtægter antallet af bevillinger i kommunen inden for lovens maksimum, medens den konkrete beslutning om bevillingsudstedelse træffes af bevillingsnævnet. Uden for disse områder kan bevilling kun opnås, hvis kommunalbestyrelsens flertal godkender det, og en tredjedel af kommunalbestyrelsens medlemmer kan endog eventuelt gennem folkeafstemning hindre bevillingsudstedelse. Disse bestemmelser indebærer en risiko for vilkårlighed, der bør tages i betragtning og nøje vurderes.

Beværternæring med ret til udskænkning af stærkt øl kan normalt ikke tillades i lokaler, hvor der drives anden næring — altså ikke i forretninger som de her nævnte — selv om cafeteriet kun har åbent i butiksåbningstiden.

Handelsministeriet har dog mulighed for at meddele en såkaldt stormagasinsbevilling efter indhentet erklæring fra den lokale bevillingsmyndighed og vedkommende kommunalbestyrelse. Loven er imidlertid så snørklet, at spørgsmål efter spørgsmål melder sig ved fortolkningen. Det er nødvendigt først at indsende en principiel forespørgsel til handelsministeriet. Ministeriet sender forespørgslen til høring i Københavns bevillingsnævn, der sender sagen videre til politiet, som derefter giver sig til at afhøre bestyrelsesmedlemmer og funktionærer i